

FOR ISRAEL

PINSEBEVEGELSENS ARBEID I ISRAEL

Årgang 78 • September 2026

ISRAELSTEVNET

side 4

Jerusalem Hills

side 9

Gud har vært med

Side 12

hjerter-for-israel.no

Følg oss på Facebook og Instagram

Foto: Iselin Jacobsen

FRA REDAKTØRENS SYNSVINKEL

Jon Erling Henriksen

80-åringen «Hjerte for Israel»

Vi har nettopp lagt bak oss et vellykket stevne med mye god forkynnelse og gode sosiale settinger. Samtidig minnet vi hverandre om at det faktisk er 80 år, i år, siden arbeidet startet i Israel.

Det var et profetisk drag over beslutningen og avstemningen – det startet faktisk før staten ble gjenetablert, og godkjent av predikantkonferansen i Filadelfia Oslo, vinteren 1946, i god tid før FN-forsamlingen gikk inn for at staten skulle gjenetableres.

Arbeidet var egentlig godt i gang da det ble besluttet på predikantkonferansen. Det var ikke den struktur og organisering som vi har over arbeidet i dag. Men det var brennende hjerter som var engasjert.

Historien er – kort fortalt, følgende:

Pinsemenigheten Berøa, Oslo, hadde en sentral rolle i starten på arbeidet. Johan Løkke-Sørensen var pådriver og inspirator i dette arbeidet. Han var en flott ung mann som hadde gitt sitt liv til Gud som fjortenåring. Gud brukte ham til sjelers frelse og helbredelse. Dette førte til at han ble godt kjent både utenfor og innenfor pinsebevegelsen.

– Johan, du skal gjøre noe for mitt folk, jødene!

Denne kallelse fikk han erfare flere ganger i 1940. Men han var nølende. Han var på dette tidspunkt en opptatt mann. Ledet menigheten i Berøa, og hadde arbeid som kontorsjef i A/S Union, i tillegg. Tiden i Norge var også svært vanskelig, siden krigen herjet i landet.

Men kallet kom igjen, og følte at Gud sa til ham: «Du skal få mange velsignelser, men også mye lidelser». Han kapitulerte og sa ja til arbeidet. Men han var klar over at det ble ikke bare velsignelser, men også lidelser iblant. Pinsevennernes Israelsmisjon ble startet i september 1946, sammen med misjonssekretær Gunnerius Tollefsen og redaktør Erling Gustavsen. Dette skjedde like etter at de hadde vært på en Israelkonferanse i Malmø. Det ble bestemt å arrangere en konferanse for å inspirere til å starte et arbeid for og blant jøder. Denne konferansen ble holdt i Berøa 19.-22. september. Mange møtte fram, også representanter fra Danmark, Sverige og Finland. Dette var altså starten på det som senere ble kalt for «Norske Pinsevenners Arbeid i Israel».

Det hører med til historien at menigheten Berøa opplevde en stor velsignelse og fornyelse, og det brøt ut en vekkelse. Det heter videre i historiske notater – Berøa fikk så en slags ledende posisjon i Israelarbeidet. Det kom henstilling fra Sverige om de var villig til å arrangere kurs for kandidater som ønsket å arbeide i Israel. Dette var en stor utfordring for menigheten, som de gikk inn for. Og i august 1947 startet kurset med 28 elever, 10 av dem var norske. Det førte til at flere menigheter ble interessert i arbeidet, og ønsket å støtte økonomisk dem som ville reise til Israel og gjøre en innsats. I 1947 var Israel et lukket land under Britisk mandat, men etter hvert ble det lettere å få komme inn.

Den første som dro, var Torborg Larsen fra Filadelfia, Oslo. Tollefsen hadde hjulpet henne med en sykepleierjobb på et skotsk sykehus i Tiberias. Senere dro Ingrid Surland-Hansen (senere gift med Moshe Ben Schmue), som også fikk jobb som sykepleier ved det samme sykehuset. Ingrid Surland-Hansen var utsendt fra Berøa.

Berøa stod også som utsender for familien Solveig og Anker Kaarby, med fire gutter. De arbeidet i Israel i ca. 50 år. I huset familien Kaarby leide i Jerusalem, fikk de innredet et møtelokale. De fikk godkjenning og tillatelse til å bruke navnet «Jerusalem Pentecostal Community».

Når vi stanser opp og ser tilbake, blir vi full av takknemlighet og glede over den progresjon arbeidet har hatt. Det ble en merkbar ekspansjon da ideen om «volontørvirksomhet» ble lansert og realisert. Slik har da mange flere fått del i velsignelsen ved å hjelpe til i Israel. Jeg vil påstå at det bekrefter det guddommelige kall som Johan Løkke-Sørensen mott fra Herren. Dette inspirerer til fortsatt innsats.

Vi merker at fienden står oss imot. Men la oss lære av beretningen i Nehemja 4: Der var det motstandere mot gjenoppbyggingen (v.7 og 8). «Men vi ba til vår Gud,» (v.9)!!

Dette er en god lærdom. Lengre ut i beretningen ser vi at de kom fram til en effektiv kombinasjon – det heter i vers 17: «De som bygde på muren, og bærerne med sine byrder, de utførte arbeidet med den ene hånden, og med den andre holdt de våpenet sitt». La oss som Israel-venner gjøre likedan!!

Ønsker du å støtte vårt arbeid i Israel så kan det gjøres til bankkonto
2801 48 31977
eller Vipps
#508516.

Leder

Jarle Sortland
E-post: leder@hjerte-for-israel.no
Tel. 469 44 311

Reisesekretær

Jon Erling Henriksen
E-post: reisesekretaer@hjerte-for-israel.no
Tel. 412 93 327

Kontakt for frivillige

E-post: frivillig@hjerte-for-israel.no
Magne Haugen, tel. 906 01 464
Ninni Dorthea Åsheim, tel. 917 61 730
Truls Jacobsen, tel. + 972 58 6874 970

Alle gaver kan sendes til:

Hjerte for Israel
ved Anita Sølvi Breivik
Austadveien 112, 3748 Siljan
E-post: post@hjerte-for-israel.no
Tel. 476 63 291
Gironr.: 2801 48 31977
Vipps: 508516

støtter Israel i disse grunnleggende forhold:

- Jødene har en historisk, politisk og bibelsk rett til eget hjemland innenfor trygge, anerkjente grenser.
- Israel har rett til å forsvare sitt lands territorium.
- Jerusalem er den udelelige hovedstaden i staten Israel.
- Vi vil støtte prosjekter hvor vi kan vise Jesu nestekjærlighet enten det gjelder jøder eller arabere.
- Vi tror, med bakgrunn i Guds ord, at jødene har en særskilt plass i Guds frelsesplan, og at vår frelser Jesus Kristus er jødernes Messias.

Redaktør:
Jon Erling Henriksen
Tel. 412 93 327
E-post:
redaktoer@hjerte-for-israel.no

Redaksjonen:
Anita Sølvi Breivik
Ninni Dorthea Åsheim
Jon Einar Kvåle
Jon Erling Henriksen

Bestilling og adresseendring:
E-post: abonnement@
hjerte-for-israel.no
Tel. 476 63 291

Formgiving og trykk:
Øyunn Lie Gustavsen
Bodoni AS
Forsidefoto: Iselin Jacobsen

Styret i Hjerte for Israel
Evangeliesalen-Berøa, Oslo
Filadelfia, Hamar
Betania, Osterhamn
Betania, Notodden
Betania, Haukanes
Tabernaklet, Haugesund
Zion, Bryne
Tabernaklet, Skien
Pinsekirka Elim, Eikenosvåg

Hjerte for Israel i Israel
Iselin og Truls Jacobsen
Kalanitst. 26
9070626 Mevaseret Ziyon
Israel
E-post: beitbetania@
hjerte-for-israel.no

Digitale kanaler:
www.hjerte-for-israel.no
Facebook
Instagram

Israelstevnet

På Sagavoll
folkehøyskole, Gvarv

30. JULI–2. AUGUST 2026

Løvsanggruppen Jo'el

Atter en julidag satte mange kursen mot Gvarv og Israelstevne. Tenk å få samles om et land og et folk som opptar oss. Bibelen sier at frelsen kommer fra jødene.

Tekst: Lillian Løitegård

Veldig mange kom i år, flere bobiler og campingvogner, to busser, telt og fullt internat. Magne og Harry Haugen gjorde en flott jobb med campingen, og ikke minst ivaretok de brannsikkerhet på en veldig god måte. Iselin Jacobsen og Anita Sølvi Breivik sto for innkvarteringen som også gikk veldig greit. Unge familier kom med barn, så barnestevne ble det, og det ble ledet av Ninni Dorthea Åsheim.

I år var mottoet for stevnet Nach amo ami, «Trøst, trøst mitt folk», sier deres Gud, som det står i Jes. 40.1. Pinsevennes arbeid i Israel fyller i år 80 år. Oppstarten var i september 1946 da Johan Løkke Sørensen sto i spissen for en konferanse i menigheten Berøa i Oslo. Navnet ble etter hvert endret til Hjerter for Israel.

Oppstartkvelden sang løvsanggruppen Jo El og fra fredagskvelden sang Anita Kristensen og venner. Nydelig og salvet sang og musikk. I tillegg gledet Jon Erling Henriksen oss med himmelske toner og flott pianospill.

Jarle Sortland fortalte flere ganger om arbeidet og hva som skjer i Israel. Han fortalte bl.a. om unge jødiske kvinner og menn som kommer fra forskjellige land i verden og som reiser til Israel og tjener i IDF i 3 år. Disse kalles «lonely soldiers» og det er fordi de ikke har

familie i Israel. De opplever imidlertid at de skal tjene sitt land i militæret.

Sykehuset Kfar Shaul har en egen avdeling for sårede soldater. Soldatene er ungdommer og opplever mange episoder i krigen som bl.a. kan medføre posttraumatisk stress, og derfor er det verdifullt at noen av dem kan bli ivarettatt på sykehuset.

Når det gjelder trøst til Guds utvalgte folk, så tror Jarle at Gud snakker til oss hedninger, som skal være med å be og trøste dette folket. Dette er arbeidet Hjerter for Israel gjør i landet hver dag. Jarle forteller på en lettfattelig og gripende måte, så jeg tenker de fleste blir berørt og vi som har vært volontører ønsker oss bare tilbake til Eretz Israel. Vi må ikke glemme å be for Israel og jødene i denne tiden.

Bibeltimene fredag og lørdag ble holdt av Leif Jacobsen og mer om disse kommer kanskje i et annet nummer av bladet. Det samme gjelder møtene med Anne Lise Søvde Valle, Halvard Hasseløy og Henrik Beckham.

Iselin og Truls Jacobsen, bestyrerparet i Israel, delte litt om året som har gått. De fortalte om volontørens tjeneste og at alle, da de fikk valget om de ville reise

Anita Kristensen med venner

Anita Kristensen

Anita Kristensen med venner

Mark Wootton

Halvard Hasseløy

Bestyrerparet vårt i Israel, Iselin og Truls Jacobsen

Leif Jacobsen

Anne Lise Søvde Valle

Harald Melås - trofast andaktsholder og flaggheiser hver morgen

David Batut

Roy Sveinungsen i fra Himla-lyd og leder for Hjerte for Israel, Jarle Sortland

Jon Erling Henriksen

Vi feiret 80 år med deilig marsipankake!

hjem ved krigsutbruddet, valgte å bli. Det ble mange turer i bomberom, og en av volontørene fortalte om hvordan Iselin hadde tilrettelagt sånn at de hadde det veldig bra selv om sirenene gikk mange ganger enkelte dager. Iselin og Truls har takket ja til et nytt år som bestyrerpar i Israel.

Vi må heller ikke glemme David Batut og kona Estelle, som var til stede på hele stevnet og som også sa litt om arbeidet og situasjonen i landet.

Det kom videohilsen fra den Israelske ambassaden i Oslo og også hilsen ved sykehusdirektøren på Eitanim og Kvar Shaul, Hadas Tidhar. Leder for stiftelsen Brigade 55 i IDF, kom også med en hilsen.

Som det pleier på Israelstevne var det også hilsener og intervju med volontører. Det er udelt positivt, og alle

er glade for at de har fått anledning og tillit til å være volontører. Spesielt var det å høre volontør Mehran Rezvani fortelle om sin vei som muslim fra Iran til å ta imot Jesus i Norge, og melde seg som volontør i Israel. Spesielt nå som landet er i krig med landet han ble født i.

Til sist takker vi for et flott arrangement på alle måter. Flotte forkynnere og også alle som har stått for arrangementet. Utrolig mange forskjellige kaker til kveldskaffen, og noen har jo bakt alle disse. Så de frivillige ved alle måltider og kaffen om kvelden. Jeg er full av beundring.

Nå som stevnet er over og inntrykkene siger inn, kan vi opplyse om at stevnet i 2027 blir på Gvarv i tidsrommet 5. – 8. august. Da har vi noe å se fram til. Ny opplevelse av å treffe hyggelige mennesker og oppbyggelige og spennende møter, også om Israel og profetordet.

Møtesalen

Bli kjend med tre av deltakarane

Av Jon Einar Kvåle

Eg fekk gleda av å intervju tre deltakarar på stevnet til Hjerte for Israel. På førehand hadde eg tenkt ut fire spørsmål som eg brukte. Spørsmåla var:

1. Kvifor er du på stevne?
2. Kva er ditt forhold til Israel?
3. Kva synest du er det beste med stevnet?
4. Er det noko du vil seia til lesarane av bladet?

Svein Harald Haugland frå Vennesla

1. Fordi eg er glad i Israel, og alle profetiane i Bibelen.
2. Eg har vakse opp med Israel i mitt hjarta. Eg har vore til Israel fleire gonger, mellom anna som reiseleiar.
3. Forkynninga og samhaldet.
4. Eg vil anbefala stevnet, og oppfordrar alle til å vera Israel-venn og -støtte.

Asbjørg Bøe frå Stord

1. Då eg var på bibelskule i 1995, og las Esekial, såg eg Guds plan med jødane.
2. Frelsa kjem frå jødane. I eit syn etter forbøn såg eg Jakobs vadestad, og høyrde ei stemme: «Du er rein.» Eg vart reinsa, og Jesus stod der. Me er avhengige av Guds Ord.
3. Anne Lise Søvde Valle si forkynning om Jesus i heile GT. Heile stevnet har vore bra. Eg var første gong på stevnet for to år sidan, saman med mannen min. Han er heime hos Herren no. Så dette var første gong åleine, og det har gått fint.
4. Ta ein tur på stevnet, og gjerne til Israel. Les i Bibelen og les om Israel.

Tore Kvinlaug frå Fjotland

1. Eg er med som spelemann i bandet som har vore med.
2. Eg er oppdradd med Israel, og elsker dei framleis.
3. Fellesskapet med likesinna.
4. Dei som ikkje trur, kan ikkje sjå. Me må ikkje behandla Israel som ei heilag forsamling, men me støttar Israel.

Barnestevnet

I år var det Ninni Dorthea Åsheim som sto i bresjen for barnemøtene under stevnet vårt. Og hun fikk en fantastisk overraskelse! Det kom mange barn! 22 stykker! Ninni tok det på strak arm! Det var sang, bibelhistorier, aktiviteter og lek. Hun fikk god hjelp av Renee Jacobsen og flere av foreldrene.

Det var nydelig vær, så mange av aktivitetene ble flyttet utendørs. På søndag var flere av barna med og sang noen sanger på formiddagsmøtet.

Takk for noen fine dager sammen og velkommen tilbake til neste år!

Av Iselin Jacobsen

JERUSALEM HILLS – et terapeutisk barnehjem

Vi i Hjerter for Israel har det siste halve året forberedt et samarbeid med The Jerusalem Hills Therapeutic Center.

Dette er et barnehjem som er hjemmet til opp mot 100 barn. Barna er mellom 6 og 15 år, og de er vokst opp under omstendigheter som ikke er godt for et barn.

Barnehjemmet er til for å gi de en trygg oppvekst, og er et hjem der de kan bo i 4 år eller mer for å gå i gjennom et terapeutisk program som skal være med på å lege traumene deres.

Hjerte for Israel opplever at de gir omsorg til den samme gruppen som vi ønsker å bidra med en forskjell for. De svakeste i samfunnet. Barn trenger trygge voksne og trygge omgivelser. Vi skal derfor denne høsten begynne med å bygge en pergola for en av deres boenheter. En pergola vil utvide inneområdene og gi dem mulighet til å være ute på dagtid i den stekende solen. Dette er et begynnende samarbeid og vi vil se hvordan dette kan utvikle seg i tiden fremover. Vi har fått lov å dele historien til et par av disse barna.

David

Fra isolasjon til tilstedeværelse

En fredagskveld i januar fikk en gutt vi kan kalle David, et medisinsk tilbakefall. Det var noe han ikke hadde opplevd på over ett og et halvt år. Han har slitt med denne medisinske tilstanden hele sitt unge liv, og var en hovedgrunn til at han ble innlagt på barnehjemmet vårt. I årene før han kom til oss hadde han tilbrakt isolert i ulike medisinske institusjoner og var «frakoblet» sin egen kropp, sin egen bevissthet og ethvert slags støttesystem.

Etter at han kom hit til barnehjemmet snakket han mye om sykdommen sin og prøvde å forstå den og seg selv. En gang, under en terapitime delte han: «Meitav (rådgiveren min) sa til meg at når noe skjer, er det en måte for kroppen å koble ut og ikke føle hva som skjer. Så hvis du opplever at noen «angriper» deg, kan du få et tilbakefall, og da er det som om kroppen kobler ut.» Basert på sitt forhold til David, forsto terapeuten at David delte om sitt dype behov for å gjenopprette «kontakten» med sin egen kropp, sin frakoblede og fragmenterte følelse av selv.

I løpet av to og et halvt år her på barnehjemmet gikk han gjennom en transformasjon fra et merkelig, isolert, voldelig og forlatt barn, til å bli en unik gutt, elsket, omgitt av folk som bryr seg om ham. Han er en del av sin avdeling og en del av barnehjemmet. Nå, i hans siste år på barnehjemmet opplevde han dette intense tilbakefallet av sykdommen sin. Rådgiveren så hjelpeløst at han mistet bevisstheten, men fulgte prosedyrer og tilkalte sykepleieren vår Dana. Sykebil ble tilkalt og en fra personalet fulgte med til sykehuset. Annet personell

tilhørende avdelingen ble tilbake kalt på jobb for å støtte de andre barna som ble redde av det de så.

På grunn av arbeidet som er blitt gjort av våre sosionomer, de ansatte og David selv, har han fått bygget en ny relasjon til sin far, så han kommer og møter opp på sykehuset. Moren hans, som hadde avvist medisinsk inngrep som kunne vært til hjelp da han var yngre, har fått et nytt syn på ting og kom også til sykehuset. David opplever at selv om han går gjennom en vanskelig tid og de samme skremmende opplevelsen fra fortiden, så er det på en helt ny måte nå.

Omgitt av kjærlige venner, personale og familie ble han tatt vare på hele tiden han var på sykehuset. Han opplevde hvordan det er å bli elsket, støttet og tatt vare på selv i sine svakeste øyeblikk.

Tomers

Fra isolasjon til selvstendighet

Tomer kom til Jerusalem Hills barnehjem for tre år siden, under veldig vanskelige forhold. Etter en rekke

opplevelser av traumer og misbruk både hjemme og i fosterhjem, ble han henvist til oss fra et beredskapshjem. Tilbaketrukket og mistroisk hadde han ingen kontakt med foreldrene sine (begge er ifølge rettsforbud forhindret fra å besøke hjemmet) og ville ikke ha noe med personalet å gjøre. Gjennom dedikasjon og utholdenhet fra vårt personale, ble det etter hvert bygd opp et godt forhold.

Da han feiret sin Bar Mitzvah i forrige måned, sto han stolt og selvsikkert. Han snakket klart og med humor. Han har fått venner blant de han bor sammen med, rådgiverne sine og en kjærlig ny vertsfamilie som han reiser til på Sabbaten og til høytider.

“Den viktigste forandringen jeg ser er at han har lært å stole på folk,” sa Itzik, avdelingsdirektøren. Tomer har gått fra å være en redd og tilbaketrukket gutt, til å bli en selvstendig og selvsikker ung mann!

Støtten fra organisasjoner som deres er med på å forandre barn som Tomer og mange andre!

Gud har vært med oss hele veien!

Av Iselin Jacobsen

Volontør Live Hegelstad rakk en forsinket volontørperiode etter krigen.

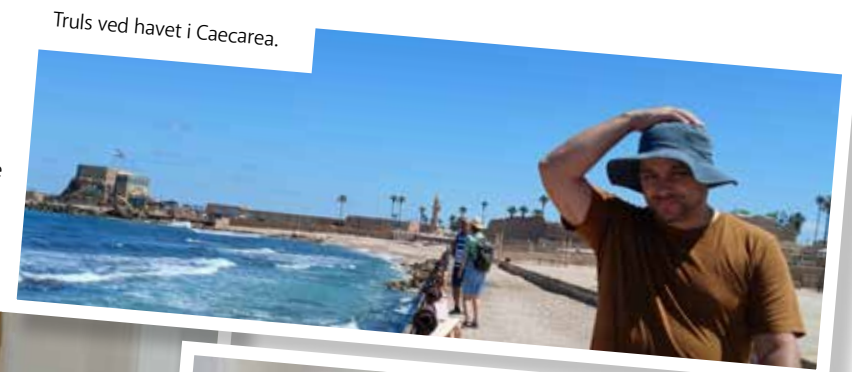
Et år som bestyrer i Israel, har flydd av sted. Gud har vært med oss hele veien. Alt er bare av hans nåde. Vi ser at det er hans verk alle de små og store prosjektene som ble gjennomført på sykehuset. Uten han er vi ingenting.

Vi har vært velsignet og fått sett landet. Den siste turen vi var på før sommeren var dagstur nord vestover i landet. Tre volontører var her. Marsela, Mehran og Live. De fikk besøke Caecarea. Byen ved havet, der Paulus satt fengslet. Byen ligger vakkert til ved Middelhavets strender. Men vi prøver å minne oss på alvor for Paulus da han var der. Alt han måtte lide for troen på Yeshua HaMashiach.

Dagens høydepunkt var da vi fikk besøke Ebeneser Exodus. De holder til i det som tidligere var Den Skandinaviske Sjømannskirken. Det er en organisasjon som tar imot jøder fra hele verden som gjør Aliah. Det er deres første hjem i Israel for dem som velger å flytte hjem til Israel. En trygg havn i Haifa.

Marsela Vid fullførte et helt år som volontør. Her fikk hun overrakt diplom sammen med David Batut.

Truls ved havet i Caecarea.

Som avslutning på volontøråret ble vi tatt imott hos sykehusdirektør Hadas Tidhar. Der fikk volontørene diplom og gave som takk for innsatsen. Hadas Tidhar, Mehran Rezvani, Live Hegelstad, Marsela Vid, Truls Jacobsen, Iselin Jacobsen og David Batut.

Den siste kvelden til volontørene vandret vi gatelangs i Jerusalem. Vi fant en bort-gjemt kafe der vi kunne sitte og mimre sammen. Om gode og urolige tider. Om menneskene vi har møtt og blitt så glad i. Israelske og Norske. Og alle våkenettene når nabolaget ikke legger seg før kl. 01.30 og bønneropene som vekker oss kl. 04.30 om morgenen.

Vi mimret om Sukkot (løvhyttefesten) da vi kjørte langt ut i ørkenen for å lovsynge sammen med hundrevis av kristne fra hele verden. Vi mimrer om de små øyeblikkene, luktene og smakene som gjøre Israel til Israel. Og så er vi enige om at hebraisken kan vi øve mer på. For vi kommer til å trenge den når vi nå tar fatt på enda en periode i Israel.

Nå ser vi frem til en ny høst i Jerusalem. Sammen med nye og gamle volontører.

Bestyrer Truls Jacobsen og volontørene: Live Hegelstad, Marsela Vid og Mehran Rezvani på vei for å finne en kafe i byen.

Mehran Rezvani i Jerusalems gater.

Mitt hjerte for Israel

Av Anne Lise Søvde Valle
Faglig leder ved Høyskolen for ledelse og teologi

Mange kristne ser ut til å tro at Guds kjærlighet for Israel har tatt slutt, og at vi som er Jesu disipler ikke trenger å bry oss om jødene. Min erfaring er imidlertid helt motsatt: Desto mer jeg blir kjent med Bibelens Gud, og Hans hjerte for meg, desto mer får jeg innsikt i Guds kjærlighet for det jødiske folket.

Da Paulus skulle forklare menigheten i Roma mer om Guds plan for Israel, starter han med spørsmålet; «Har Gud forkastet sitt folk?» Og svaret er et rungende «NEI, på ingen måte!».

Gud har nemlig en lang historie med det jødiske folket. Gjennom flere tusen år ser vi hvordan Gud igjen og igjen har hørt folkets bønn i situasjoner med trøbbel, og satt dem fri fra undertrykkere; enten det var filisterne, amalekittene, eller egypterne. I tillegg rensket Gud dem fra ulydighet og synd, tilgav deres avgudsdyrkelse, og gav dem nye sjanser, igjen og igjen.

Gud viste en enorm kjærlighet til det jødiske folket opp gjennom historien. Og Gud har den samme kjærligheten til det jødiske folket i dag. Gud angrer nemlig ikke sine nådegaver og sin utvelgelse (Rom. 11,29).

Kort oppsummert blir da en viktig årsak til at jeg er glad i det jødiske folket, at de har lært meg så utrolig mye av Guds karakter, gjennom deres nasjonale historie og gjennom Guds gjerning med folket.

Med den samme lærdommen kommer en erkjennelse av at vi alle er avhengige av Guds inngripen, Guds nåde og Guds utstrakte hånd. At vi hedninger også er helt avhengige av at Gud bøyer seg ned til oss og løfter oss opp. Uten Guds nåde, trofasthet og kjærlighet, var vi alle forlært. Ja, helt uten håp i denne verden, uten tilgivelse eller en nær relasjon til vår frelser og skaper.

Vi hedninger er altså ikke mindre avhengige av Guds nåde, trofasthet og kjærlighet enn det israelittene var. Om jødene hadde behov for Guds tilgivelse, nåde og gjenreisning gjennom deres historie, så har jeg det minst like mye. Og om jødene trenger en frelser som kan levendegjøre Skriftene for dem, så trenger jeg det enda mer.

Jødene er altså ikke et slags skrekkeeksempel på hvordan det kan gå et folk når de ikke følger Gud. De modellerte for oss hvordan menneskeheten trenger Gud, hvordan Gud ønsker å åpenbare seg for oss mennesker. De har lært oss å lovprise Gud gjennom sin sang- og salmebok, og lært oss at sann tilbedelse kommer fra et ydmykt

hjerte. De har vist oss muligheten for et intimt og nært forhold til oss og lært oss at også vi er avhengige av Guds nåde og sannhet. Gjennom tempeltjeneste lærte de oss hvordan tilgivelsen kommer fra Herren, og at vi trenger en mellommann som kan bære vår synd og ta på seg vår straff.

Jesus sa til den samaritanske kvinnen at frelsen kommer fra jødene (Joh. 4,22). Ikke bare var (og er) Jesus jøde, men alle disiplene og den første menighet var også jøder. Heldigvis var de raus nok til å la hedningene få tilgang til evangeliet, basert på deres forståelse av profetene Sakarja og Amos. Sakarja 2,15 sier: «**Mange folkeslag skal slutte seg til Herren den dagen. De skal være mitt folk, og jeg skal ta bolig hos deg. Da skal du kjenne at Herren over hærskares har sendt meg til deg.**

Og Amos 9,11-12 sier: «**Den dagen reiser jeg opp igjen Davids falne hytte. ... og alle andre folkeslag som navnet mitt er nevnt over, sier Herren, som gjør dette.**

Disse to profetordene ble brukt som grunnlag til beslutningen om å inkludere hedningene i de jødiske fellesskapene i Apg. 15,28.

Paulus utdyper sin undervisning om denne enheten når han til efeserne skriver at Jesus har revet ned fiendskapet mellom hedninger og jøder, på korset, noe som gjør oss til ett legeme (Ef. 2 og Ef. 4). Og i Rom. 15,27 går han enda lenger; «Har vi fått del i de evige goder gjennom det jødiske folket, så skylder vi også å hjelpe dem med de timelige goder». For meg har dette gitt en overbevisning om at det er viktig å stå sammen med det jødiske folket i vår tid.

MINI STUDIET

Av Jon Erling Henriksen

Jakobs profeti til sine sønner 1. Mosebok 49: 1-25

Del 1. Neste kommer i julenummeret.

Den 3. september 1897 ble den første sionistkonferansen holdt i Basel, Sveits. Initiativtaker var forfatter og journalist Theodor Herzl. Han var jøde, og ble regnet som sionismens far. Etter konferansen sa Herzl: «I Basel grunnla jeg den jødiske staten. Om jeg sier dette høyt i dag, vil jeg bli møtt med universal latter. Om fem år eller garantert om femti år vil alle forstå det». Det var en profetisk tiltale som viste seg å slå til da FN i november 1947 gikk inn for å opprette staten Israel.

Dette er et direkte sitat fra begynnelsen av Gordon Tobiasens bok «ISRAEL Folket, landet og byen Jerusalem»

Vi skal i noen artikler ta utgangspunkt i en enda eldre profeti, profetien av Jakob, patriarken. Vi kan lese med hverandre det første verset i kapittel 49 i 1.Mosebok: «Så kalte Jakob sønnene sine til seg og sa: Kom sammen, så vil jeg forkynne dere hva som skal hende dere i de siste dager».

1) For det første skal vi se på – hvem var Jakob

Da Jakob kom til Egypt, presenterte han seg for Farao på følgende vis:

«Jakob svarte farao: Mine utlendighetsår er hundre og tretti. Få og onde har mine leveårs dager vært. De har ikke nådd mine fedres leveår i deres utlendighet. Jakob velsignet farao, og så gikk han ut fra farao».

1.Mos. 47: 9-10.

Hovedtrekkene i hans liv var nokså turbulente. Starten til livet begynte nokså vanskelig – ja, allerede i fosterstadiet:

«Isak ba til Herren for sin kone, for hun var barnløs. Og Herren bønnhørte ham. Hans kone Rebekka ble med barn. Men barna støtte mot hverandre i hennes liv. Da sa hun: Er det slik med meg? Hva skal så det bety? Og hun gikk for å spørre Herren. Og Herren sa til henne: I ditt liv er det to folk, og fra ditt morsliv skal to folkeslag skille seg at. Det ene folket skal være sterkere enn det andre, og den eldste skal tjene den yngste.

Da nå hennes tid var kommet og hun skulle føde, se, da var det tvillinger i hennes liv. Den første som kom fram, var rød, og lodden som en kappe over hele kroppen. Og de kalte ham Esau.

Deretter kom broren hans fram. Hånden hans holdt fast i Esaus hæl, og de kalte ham Jakob. Isak var seksti år gammel da de ble født».

(1. Mos. 25: 21- 26)

Her møter vi stamfedrene til Israel og Edomittene. De representerer to linjer når det gjelder folkeslag. Men de representerer også to retninger, åndelig talt. Esau, står som representant for «kjødets vei», og Jakob er representanten for dem som må gå Guds vei gjennom å forlate sin egen, valgte vei.

Dette kommer hebreerbrevets forfatter inn på i 12: 16, hvor han sier følgende: «Se til at ikke noen er utuktig eller verdslig som Esau, han som solgte sin førstefødselsrett

for et eneste måltid mat (1.Mos.25:33). Dere vet jo at da han senere ville arve velsignelsen, ble han avvist, enda han søkte den med tårer, for han fant ikke rom for omvendelse» (1.Mos.27:34-40).

Derfor må «Jakobs etterkommere» alltid gå veien som gir Gud all ære. Og denne tanken forgreiner seg gjennom alle tider for hans «jordiske demonstrasjonsfolk», og hans åndelige bygning, menigheten.

ARBEIDSOPPGAVER TIL BIBELGRUPPEN:

- 1) Hvor mange var gruppen til Jakob da de kom til Egypt?
- 2) Møter vi et prinsipp i Esau og Jakobs handlingsmønster? Finner du et «rød tråd» i Skriften angående dette?
- 3) Uttrykket «de siste dager» – møter du det andre steder i Skriften?

Lykke til med oppgavene.

Nå har vi lagt bak oss nok en sommer med lange lyse kvelder. Noen har hatt mye sol, og andre har sett mindre til den. Sommer betyr avslapping, kos, møte gode venner og tid for familie. Mange reiser på forskjellige stevner og får der møte andre kristne venner.

Hjerte for Israel hadde også i år sitt faste stevne på Sagavoll skole på Gvarv i Telemark. Vi samlet rekordmange Israelsvenner til flott forkynnelse og mye fin sang. Vi hadde et veldig interessant foredrag av Henrik Beckheim, som er norsk jøde, fotograf og «Podkaster». Han viste oss en skremmende utvikling på det voksende jødehatet som vi er vitne til i Norge. Vi vet at det er der, men når du får det presentert på en så rolig og saklig måte som Henrik gjorde, blir du satt ut og kan nesten ikke tro at dette skjer i Norge. Antisemittismen vokser som aldri før, og derfor er vårt arbeid så viktig, slik at vi kan være en motpol.

Det er også med bekymring jeg ser hvordan mange menigheter ikke ønsker å berøre temaet Israel i sine møter. Jeg vet ikke hvor mange dette gjelder, men jeg får flere tilbakemeldinger fra ledere som sier at det er problematisk å invitere profilerte Israels-forkynner. En velger derfor å selv ta undervisningen om Israel forsiktig inn gjennom den vanlige undervisningen. Dette er jo fint, men jeg er redd at det ikke er nok, og samtidig er det trist at vi ikke kan sette et særlig fokus på Israel og det jødiske folk. Frelsen kommer fra jødene, står det i min Bibel og, det må vi ikke underslå. Inngangen til Det Nye Jerusalem har 12 porter, og på portene står navnet til Israels 12 stammer. Har du tenkt deg inn i Det Nye Jerusalem, som er beskrevet i Åpenbaringsboken, kommer du ikke inn i staden uten at du tror på jøden Jesus Kristus, og så må du akseptere at porten som du går inn gjennom, har navnet til en av Israels 12 stammer.

Vi er ikke kalt til å fordømme det Jødiske folk, men tvert imot så er vi kalt til å velsigne dem. Hele verden er mer eller mindre imot dette folket, som ikke kjemper en kamp om å vokse i størrelse, som mange hevder. Nei, Israel kjemper en fortvilet kamp om å overleve. Her må vi som frelst folk stå sammen med Israel og

gjøre så godt vi kan for å hjelpe og velsigne dem. Gud har en stor frelsesplan for sitt folk, og vi skal få være et redskap i hans hender.

Jeg har lyst til å nevne en ny partner som vi i Hjerte for Israel har begynt å jobbe med. Hvor mye vårt bidrag vil bli i dette arbeidet vet vi ikke, men arbeidet som de står i er stort og viktig. Denne partneren er «The Jerusalem Hill Therapeutic Center», som er et stort barnehjem for veldig vanskelig stilte barn i Israel. Dette er en plass der barna virkelig trenger omsorg, trygghet, læring og mestring. Mange av barna har kommet helt skjevt ut i starten på sine liv av forskjellige grunner. Derfor er jobben med å korrigere kursen for resten av deres liv krevende. The Jerusalem Hill Therapeutic Cente ble startet rundt 1950 og har en lang historie. Det har vært til hjelp for mang barn i Israel. Senteret ligger bare en 10 minutters kjøretur fra vårt hus i Mevaseret Ziyon. Vår hjelp til dem vil i starten være praktisk hjelp

i form av bygging av skyggetak og litt vedlikehold. Vi vil komme tilbake med mer informasjon etter hvert som dette arbeidet utvikler seg.

Så vil jeg bare til slutt nevne at Iselin og Truls sammen med Renee og Zoe tar et nytt år i Israel som bestyrerpar for oss. De gjør en veldig fin jobb, og vi er så glade for det de gjør for våre frivillige og for vårt arbeid. Vær med å be for dem om Gud beskyttelse og ledelse.

Takk til dere alle som er med i bønn og hjelp, enten i praktisk hjelp eller i form av økonomisk støtte. Vi er i behov av alt dette for at arbeidet skal lykkes.

Hilsen
Jarle Sortland,
Leder av Hjerte for Israel

Neste år blir

Israelstevnet

På Sagavoll
folkehøyskole, Gvarv

5.–8. AUGUST 2027

Gjør en forskjell som Volontør i Israel!

Vi trenger deg! Bidra med bygg- og vedlikeholdsarbeid, hagearbeid eller omsorgsoppgaver.

Du må være over 18 år, ha god helse og kunne jobbe en vanlig arbeidsuke.

For mer informasjon, besøk nettsiden vår:
www.hjerte-for-israel.no

Ta kontakt ved å skrive en epost til:
frivillig@hjerte-for-israel.no

FOR ISRAEL
PINSEBEVEGELSENS ARBEID I ISRAEL

Hjertelig takk til dere alle for gaver til arbeidet vårt. Takk for forbønn!

FOR ISRAEL
PINSEBEVEGELSENS ARBEID I ISRAEL

ØNSKER DU AT FLERE SKAL LESE BLADET VÅRT?

Noen ganger mottar vi telefoner i redaksjonen fra begeistrede abonnenter. De har lest den og den artikkelen, som har gjort dem godt og som de syntes passet godt inn i dagens situasjon.

Vi er takknemlig for slike tilbakemeldinger. Men tenk om flere kunne fått lese bladet!! Vi ønsker derfor å oppfordre deg som leser: La flere få del i dette innholdet! Det kan du gjøre ved å spre bladet.

En innringer fortalte: – En venn av meg abonnerer på bladet deres. Når han har lest det, kommer han til meg med tidsskriftet. Det setter jeg veldig pris på.

Så vil vi oppfordre deg, kjære leser, – gjør som denne vennen – bli en formidler av HJERTE FOR ISRAEL! Hva med å anbefale vennen å bli abonnent? Det er jo gratis.